35

ועדת המשמעת מזרחיה
נבחו שימצאו ברשותו חומרי

שאלון סגור

מבחן בקורס
הפשרה במשפט ה

מס' מח': 35
שנת: תשע"ז סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1.1
קורס: 99545-01 הפשרה במשפט העברי

0010002209730000010015 3

הנחיות חשובות:
א. קיראו את כל השאלות בטרם תתחילו לענות.
ב. ארגנו את תשובתכם וענו רק על שנשאלתם.
ד. כל חומר עזר אסור בשימוש.
ה. משך הבחינה שעתיים.
ו. יש לכתוב כל תשובה בשורות המיועדות לכך. שורות נוספות או חריגה אל השוליים לא תיקרא. חשוב: דעו! אין צורך בכל השורות.
ז. בעמוד האחרון יש תוספת מקום למקרה הצורך.

90 +4=94

בחירה: לפניכם שאלת חובה אחת של 40 נקודות.
לפניכם 5 שאלות של 20 נקודות עליכם לענות על 3 מתוכן.

בהצלחה

שאלות:

שאלת חובה:

1. א. בתלמוד הירושלמי מסופר שגדולי התנאים נמנעו מלדון דין תורה. מדוע? הסבירו את התופעה בהתייחס לדור שקדם להם. (10) ר' יוסי, ר' שמעון בר יוחאי, ר' אליעזר

ב. מה היתה השפעת סוגיית הירושלמי (הנזכרת בסעיף א): (20).

1. על חכמי המשפט עברי בדורות שלאחר התלמוד? מקרא סגליה?

2. בתקופתנו אנו, על דייני בית הדין הרבני – בתשובתכם פרטו את שלוש הגישות השונות של דייני בית הדין?

ג. כיצד מבסס ברכיהו ליפשיץ את דעתו על הפשרה מתוך סוגיית הירושלמי? (10)

ירושלמי הדין

(א) בתלמוד הירושלמי מסופר על ר' יוסי שהם חלקו אשר באולם תדיין בפניו. ר' יוסי אומר שאינו שפוט דבר
(אבל יעשה כשלבי כולם - יפרק לפני ראולם דיינו)
דין תורה כי אינו יכול לדון דין ר' שמעון בר יוחאי. מדובר בתיק שהגיע לחיתון בית המקדש, בתקופה בו
הרומאים לקחו לא סמכות השיפוט בתיק נפשות והשאר נמסרים לא בידי מנהיגי. לומר כאן, ר' אליעזר
בדר שקבע לדת, כשהוא להתדיין בפניו אומר שבשבי בין בדם יש לא שינוי כי בהליך השפוטי,
אלו הבדלים לדת אלא
בלומר יש לו סיוע משמים וה נלחם בפיון המסקנה הלומדת מתני הסיפורים הנ"ל שמסמלת תפיון בדין תורה
נכרכת בעצם הלאומיות של עמי - בתון שהיה לו שלטון באלה, ולו אלהים מתנגדים בסמכות בתוך השפוטי
אשר נלקחו מהם, ובהם את שבעת ה והסנהדרין הישראלית שהיתה לחם בתוך השפוטי. לכן אינם מוסמכים
ונכנעים לדון עמי דין תורה. לעמי

ב (א) למפנו הקורס אל שני דברים מרכזיים של תחום המשמעות הלומדים: הראשון
כי אלעזר יש תמיכה ללכת בדרך של "יקר בדין אל תחר" - הכוונה מודגל מאוד לעמי בארץ ולגיבה הנורמה, בהשלמת
ויישומן עמי דין תורה. לדבר אין ללכת בדרך אחרת שמשיר בדין ולכן לבארה מבהיר כי אלעזר - אל הביא
לעמם מסקנה של אין בהשפעה בתמרבי מעצ, למדנו שבלשונו תוך בשמות אברהם שהיה פורה המלון
בשרה וישרה סכסוכים לפני רשי ותוספות - בשר מדובר בארבע שאינו דיון/בשר בלי דין אדם נוכרים בבית המשפט)
המשך ← ב (ב) המודגה הבהיר לנה התכוון ← ב-(ב)
(ב) הלאר שיש לא - "יקר המקום הלכה" - המשמר הדיון של הסמכות בדין תורה ולו יודעים לדוש בה, לכן
יש להמתין עדין תורה. שוב מקלתו אל מלה הטיעוי שמשפט זו מעלה הרחיק שלבדיון!
הלאר אמר אומר שקרמקו הלכה - המשמר הדיון לדרך המדה פחות ערך המדה פחות לכן יש לחיות ערך יותר. בגל המשך לשון בשרה
בעיקר בפשרה שנקבלה להלכה ש' ר' יתפלל בן קורתה אשר מתנה דרך הלוחם לדון ומשך בלשון שלא ויש - מדיר בדין

(כי מובנה הנשמה למען המסמכים אנו בקיר לדיון)

בהמשך לדבר של כ' אלעזר בנ"ל רצה שבמקום להסתרה כ' קורמה לעשות אותה תמיד נחרטת בעצמה בהשגחה - שבמה מדיינה לשלוח בהשגחה ל' בדרגה (ברכה) ומבינים שעדיין בדרך שאנו נכנסים בעבודה הזו (שמעון - דוד אם משהו בדרך).

בדרך של כ' קורמה נקבע בהלכה לי המעלה בלבד! משמע, סילוק בירושלמי המשפחה במקום שהנמצא הלכו בדרך של הסתרה, שיש מצווה לעשות ולדמות אליה, כנסת בני לוויתן מדין תורה כיון שבהיקש "נמצאה" (כ"ו). נראה שהסיבה אבן בהיא להשפעה לא חבר המעמד והבא לקיומה של דרך חליפה אבן - בהשגחה הלכה שמעלה בשלא בדקה.

② בהשגחה על ביון בלבד הרבנו במקום - אמר מתקשר לפ"ד שלמדנו בבית - [illegible] בהקשר לסירוק לתחתיה על שר ③ למה ובדקה.

בהרבה זקנה רבתי של נבלה לדון לפה דין תורה בלבד לא על דרך הסתרה (כי מן דין דין בשלב. כ' שמואל - אולי שרבנן של בד"ד הדין לחלה בלי הסתרה הא הדבר לחיות מדין תורה כפי שנמסר בסיפור לגל, לא בלל "ביון חבבנו" - לו כפי לקבר החלה קמעלה/הסיבה. הוא מסביר שנמן לנפש הסתרה מעלה בלבדון יוסף מעשה הדין" במקרי הדבר - כאשר מדובר בנתבע שמוכן לשיר למען (כמו הישוב הקבלה בעקבה בנוי. הוא מסך כי ישתמש בכח סירוב לנבל שמרבה לחתוך על השטר, אבל חתום לו ירבל לעשה לקבלה ביון שמוא נבה לבי בדבר לפה דין תורה ולו לחיות לעלות מדבר בפני בית"ד. מלבוש המדע מדבר בפני שקרת מדרה. כ' מולכי - סובה שאפשר לנפש הסתרה מעמד ולבלי אומה" על ב הבדרים מעמד לקר שנקרא "דין בלבד". בעבר, אם לדבר יש לאפשר לסמוך לדרך הסתרה כפי לחיות מדין תורה. מאיכה לו נמן לחייב את הנתבע לחתום על השטר כי אם מקבל/מעלה לדרך, ולכן אם לו נמן להוציא פרב סירוב. הא אומר שנמן לסמוך מבחן הסתרה שהנתבע לו רוצה לדון לפה רוצה בית"ד (חיוב מדין תורה). הסתרה מעלה. כ' שמחה מירון: סמוך הלך לדרך תבין, יש לו הסתרה יותר מעלה ואין הבדל בהסתרה מן הדין/כבר סירוב בעבר כפי. לבדון אם אפשרות לנפש לבדרך הסתרה אולי לפי דין מעלה/לפי הסתרה אבל דרך אם הנתבע על השטר בהקבלה ברוכים לאחר אולם בבית"ד הנתבע (לא כתב בשטר "דין") ומסך לפי הסתרה - יש סתירה. אם כן לעשר הוא הנכון שיש לחיות מדין לפה דין תורה (לא בסיס הרושמי+הלכה) לפה פסק, בדין של ימינו. ④ בהיבור לבעל מבסס אם בקבלה לפה לדרכון "יראת הדין" - בדיונים נמצאים מלבון לפה דין תורה כי יראים מפנים שמוא יוצאו בו, כאשר לא אם בטחון בהסתרה, לכן פנים לסתרה בהסכמה הבדרים שנמצאו הסתרה מבוסס על הסכמה, ודין אנשי ומשלמים. המבדר מדבר מה: לבעל לא נמן לסמוך בשרוב שהקל לסמוך בהסתרה, לא מבינים צא בהסכמה, אלא בדיונים אחרים שיפסק כראוי לעבדם ההסכמה לא בדין, כמו כן, מבחינה הסתרה הקלאב הרושמי מבדר על הסתרה ומתרת העבדה של מנשה חתומים ובה מלך שהקל לא בהבדרת מדרה לסתרה

⑤ המתמשך שלבה ב.ו. - נמן לאל - יש לפי הסימן שמו מבדר לחתוך בעמם אשטיד לסתרה, שהוא אפשר מעל בדין. לפי עמדת מבטא הסתרה הוא שנמנה סך לחתן ואמן לבקבה על פני בדין. הר קושר מבא בלי הבינים - תלוי בשטר הבינוני - הבלבל לא נאה לחתוך לסתרה אך בסמוך בעבדה ומעלה - אבל כלי.

בי יהושע בן קרחה מבסס את המצוה לבצוע על פסוקים. כיצד פירשי החולקים על ר' יהושע את אותם פסוקים שעליהם מבסס ר' יהושע את המצוה לעשות פשרה? התייחסו להצעה השיונית שניתנו הן לגבי ערך השלום והן לגבי ערך הצדקה.(20)

25

ר' יהושע בן קרחה מבסס זאת בפסוקים מספר דברים – שם מדובר שופטים לא מביאים לשלום אלא רק לדין בגלל בשרה שמביאים לאמת ושלום רק בדרכים. ספר שמואל – לקח את הכסף על מנת לתת לדוד ומנדן שדוד עבר בדרך לא אמו – חבעים אלפים "לחנים משורר בדרך", אבשי מעשרים שוחרים נכסים בקבר בתך. שלום: אם ר' קרחה בא לומר בשלום מושך אל בשרה ודין לא מביאים לתבוא בו, לשלום בין בדרכים. אמת אלא אין בא לומר לאמיר תלמוד: השכר טוען שלא ב' דרכים הראה אומר, לא דין שמביאים לאמת שמביאים לשלום. כלומר לפעמים הדין מביא לשלום לכאורה מסרבים לדין אלינו. ר' שמעון אומר שבשלמה הקרבנות המשפטים, יבשלם בדין לא מקרבה מביאים לשלום ולעולם הסכמה ← הנוקנים מב' מעמדות הן שדין מביאים לשלום ולכן נמשכים בר' אלעזר שאומר שדינו" הינו תלוים אלא בדרך "קרוב הפן אמתה". אך מעבר הערבה עבדו שבא הפשרה שונה לאמיתה שלום אבל המגמה: ר' קרחה מתכוון לשלום בין בדרכים, הפשרה מביאה לשלום הרבה יותר בין בעלי הדין ופחות בעמדה אחרונה שמתקבל – לא בעל הדין ← מביאה לשלום. רשב"ם מתכוון לשלום שבדין את מהות – שלום דיוקני, פה תקרה שמעל אנרגיה ולא רק בעולם לומר הדין מבטל לעמוד אומר ב שלום. בנוסף, התבוקש שלום לשלום מקומיקן של שאלת הדין בשלום – אומרה לאמר שאומר שאדם שבפסיקת לבא אמר ומאמר בתוך שפוגעים לקרוב מתוך מתוך – שאינו שלו – עשה אינו אלעזר. בקבלה הדין מביאה לשלום בדרך – כלומר ר' קרחה מתוך שבדרך מושמה בין בפשרה (מרגיל לפנים משורת הדין, יושר, חסד) ולא בדיון מעבר, מדבר שמשנה בלא סתמה בעבר לדרי שמסדרה שלום בדין יש בדרך, למשל כאשר בין בפסק נעד מיד ומגיעו מגיעו בדי שלא יפגע רגל. יש בדרך כלפי אני הדברים – מלך לא בשלום רגל ומקרא מקבל אבל בפסגו יש בדרך בדין! בעולם – ר' ובנה בעולם – אומר שמשלום בדין הוא בדרך בעולם מאדון שמעמד אבל מבלי בדין. הדין מביאו לתבוא שלום מתוך שמעון שייך לדבר אודה לדי שמעון ל. כך אין לקרוא לדבר בפסיקה, ובלא הקודמה אבל הוא בדרך בלבי הדין!

3. למדנו על שני סוגים של פשרה: פסק של פשרה: תיווך לפשרה.(20 נקודות)

א. הגדירו כל אחד מסוגי הפשרה.

ב. השאלה באיזה סוג פשרה עסקה מחלוקת התנאים אודות הפשרה. בשליכה על פרשנות המקירות השיונים שעוסקים בפשרה.

קראו את המקור הבא בתוספתא שקובע את מספר הדיינים: "כשם שהדין בשלושה (דיינים) כך הפשרה בשלושה (דיינים). דונו בפרשנויות האפשריות לדברי התוספתא (בהתאם לסוג הפשרה) ונסו לשכנע באיזה סוג של פשרה עסקה התוספתא.

לא מסתדר אולי שלא לגמר בפשרה אינם מגיעים בהשגה – כי ר' יהודה מתנגד לה.
אם בגלל הסתמא יהודה ובאמת אם כן מדברים שיש בדרך לכן בתדרים בגלגל לד אלעזר.

4. לפניכם שתי פסקאות מתוך פסק דין שניתן בהליך של ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי: (20 נקודות)

1. אין חולק כי המשוכה העומדת בפני המערערת, המתבטאת בהסכמתה למתן פסק הדין על דרך הפשרה לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט אינה קלה. בפסיקה עקבית שניתנה לאורך השנים על ידי בית המשפט העליון נקבע כי התערבות ערעורית בפסקי דין של פשרה היא מעיקרה מצומצמת עד מאוד. 10

2. ראוי היה לאזן את הסיכויים והסיכונים של הצדדים היריבים באופן שונה ולהימנע מלהעניק לצד אחד את מלוא סעדיו. דומה כי כאשר מדובר בהכרעה לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט, פתרון שכזה שבו טענת אחד הצדדים מתקבלת במלואה בעוד טענת הצד שכנגד נדחית כליל, צריך להיות שמור למקרים בהם ברור כי סיכוייו של הצד שטענותיו נדחות כליל, לאושש טענותיו, הם סיכויים קלושים או כאשר התוצאה החד צדדית מתחייבת משיקולי הוגנות וצדק. 6

א. הסבירו ובססו את הפסקה הראשונה.

ב. האם יש סתירה בין האמור בפסקה 2 לבין מה שקבע בית המשפט בפסק הדין אגיאפוליס.

(א) הקדמה כללית מתקשרת לפסקה אגיאפוליס ולהסכמה הדדית לדון לפי פסק של פשרה (סיפא) ולמעשה בראש הפסק ביהמ"ש בעליון דן בכללים שלא לערער לפסוק דין מהלכי פשרה הסכימו ללא לפי דיון שלא דין ← דיון אך שפסק פשרה. האם ביהמ"ש יכול להכריע לאבוה לפי דין המלא? והאם יכול לפסוק בדרך בעקרי? בהא

השאלה אין בהא פסק הסתנך לא מקרה המשפט הנדרי אשר שיש לפרש אל פסק דין עדיין לדון לפסק – כלומר שיש לביהמ"ש היכולת לחסוך זמן דיון ודבריה בעקרון ראיות עדים שהוגש.

(ב) כפי שהוא הוגן כאמור הסיבה הדדית לטיק בשיר התנהגה נקודה ש השאלה לא הסכמה.

לעניין לפי הסכמה הדדית

הדרך של פסק פשרה. לכן נשאל להסיק את האמור בהבדל 1, כלומר שביהמ"ש מנוע להתערב בהחלטה
על דרך הפשרה כי נקבע בפסק אי־אפשר שלבית־המ"ש יש סמכות לפסוק ופה דין ודברים בלי הסכמה
לפרקי קנין המוגדה דיקה צאל.

ד. בהקבה ל הנשמה אין כי באנו בה לבימנע מפסיקה מלא מהלכה
ההלכה בינלאומית לאחר הלבדים. הנשמה מדגים המשפטים שבאנו שאו לפסוק לטובת אחד הצדדים באופן
כזה שלקח את נכסיה כולו, ולא אם כן יש שיקולי דרך והיגיון שיש להתחל בענין כפל הסיבות להוכחת
אלה של דרך מסים קלוסיק המוקדן לה יש שונה לפסק ומאפשר שאמר כי נשמה וכל לפסוק דרך
הינאה הלא תמשה של עקרון בוא לעקרון קיבוניים כלומר, אם הסתמכה בענין וכולו של שמה
לפסוק בדרך בינלאומית – אין יש שאנו מה נכון לעשות אלה – בפסק הנדון תמאו אלה אמצעי לעקרון
קיבוניים משיקולי דרך והיגיון, ולא בפסק אי־אפשר לא היה אחרים כאן – דרך שהתיל לעקרון
של המרכזה בעמדת בהתבה של יישוב הסכסוך – בפסק הנדון בתוך שלא היה ראוי לפסוק בדרך שמאנשה
לדרך אמצעים ושל ריבון אמרים כוונה של 33 לא. כלומר נראה שכן ובפסר לישב אם בפנים אין מעשה
הנדון בלא הבר ראוי – תוכל לא דמיי – אין סתירה מבהתנים שאמה ינול להתל אם הדין והדיון
המבוא בינלאומי אין יש סתירה (באין שונה) לענין המקרים שיש להתל אלה – לפי בפסק הנדון
רק בעקרון ובאונשה של מתיאדר אלה, ולפי אי־אפשר לא דרבה הדתים לא שהיה לבעלות של בעלה.

5. לפניכם ציטוט מפסק דין שניתן לאחרונה בבית הדין הרבני: (20 נקודות)
"בית הדין מחייב עקרונית את הבעל בשבועת היסת [סוג של שבועה שיש להשית על הבעל לבירור טענותיו ואם הוא ישבע ייפטר מתביעות האישה], אך בית הדין מבהיר עוד כי בני הזוג אינם נאמנים עליו בשבועה – הטעם לדבר מבואר מקריאת פרוטוקולי הדיונים שהתקיימו בפנינו ומפני כבודם לא נאריך בהם.
כיון שכך, חובת בית הדין לפשר בנדון זה שבו בפועל אין הבעל נשבע מפני חוסר נאמנותו."
א. מה היתה הביקורת שהעלינו כנגד פסקי דין שבהם נקבע שבית הדין כופה פשרה על הצדדים במקום שבועה?
ב. במה שונה המקרה שלפנינו מפסקי דין רבניים אחרים שבהם ראינו שבית הדין עושה פשרה במקום שבועה? לאור שיני זה, האם במקרה שלפנינו יש לבית הדין נסיבות המקלות עליו לכפות פשרה על הצדדים?

6. פשרה כפויה/ פשרה בהסכמה (20 נקודות)

א. מקרה הגביה במעגל השוטה – הסבירו את המקרה ואת הנורמה ההלה. 7

ב. מקרה הגמלים או האוניות – הסבירו את המקרה ואת הנורמה ההלה. 7

ג. במקורות המשפט העברי נעשה שימוש במונה פשרה הן במקרים שבסעיפים הקודמים והן ביחס לפשרה שר' יהושע בן קרחה עסק בה. מהו השוונה ומהו השונה בין פשרות אלו ומדוע שתיהן נושאות בסופו של דבר שם זהה. 6

(הבהרה)

(לעניין יש נגיעה ל הרכב שלא מבוא הכתוב)

א) מעגל שוטה - לגבי שפה משפטית ושפה היומיומית המשמשת את השפה שלו לאדם אחר, באשר אשתו מהלכת תמיד לא כמו יתר לעניין הפתרה הפנימית שיש לו לגבי השפה במיפה ותרגם למשפט היומיומי הפתרה. בנוסף שיש צורך לעמוד את הפתרה - המצב מגדר הוא שהאישה הקיימת מקבלת את השפה (פה הלפיפנות הוא:

1. אישה 1. 2. אישה 2. 3. בלא בשפה המשפטית) כיון שלו התמם לא כתב ליתר ← אבל האישה הראשונה בעצם אחרת אינם בפני הקיבוצים ← ובעצם לא השפה שמשמעותה לו אחרת לא האישה הראשונה כיון שהתמה לא כתב ליתר ← האישה ה-2 אחרת בלא בשפה כי לא התמה לא ראתה וכך נוצר מעגל שוטה שאין לו סיומן (בלתי אלהנימה המסורתי אין בחלק מן). הקורא שלה כאן צריך לבדוק ולהשלמה שלה בעצמה אין יש בהוראות (כמו הגרש) שזה משהו שמשנה בשפה - לא בפנים תורה לפרש לפשרה כי אין סיבות לעקרה בכי. הגרש אומר שכנו פוגעת לפשרה כפי לחדא לפשר ליתרו ולהרא פוגעות נוסף - שמשנה לעקרה אומר שלא מקבל מקבל המוכיחה ויומה שמשנה בשפה.

מקרה המלחמה: דיברנו על מה סיטואציה – כאשר זה אדם מאון ואחד רוצה – נניח לטמון לעדו קודם
הבינלאומי – לפיכך, האינטרס עליכם ומשפר אלכן יש לו נכסים קבועים. במקרה שמדינה טמונים – שנרדם באמצע מבצע
נשוא נכסים ולכן אין אויב לנשות בשרה (בשרה בשרה). אם אחד ממרד/מתנקש – המבצע אומר שאפשר לנשות הפעלה אז
מבחינה – מי שמשתמש בכשרות אלה ושלח לשני, שלדעתו ראשון. כך לא במקרה הבינלאומי – אם אחד מתקן טמונים ושניים
שרוצה בהטמנים עדיפים. אם שמקן טמונים – יש לדחות בשרה (בשרה) – מישהו דיין לחתם ומתנגד אל ברגע שמתבקש משלוח,
אז מעולה/מרגיל. כפי שציינתי לגיל.

(ד) בשרה שבו קורה מעבר אליו הוא בשרה לפרטי המעשה – על מקרונות של שלום ובדקה, ושאל להבנת
אליה בכל מצב, אבל שיש בין בתר, ויש לה קרינה אבולת על מי בדין, כי מעבר שלום דין בבדקה ואיזה
תוספת מקום למקרה הצורך. (אבל באמת שאין צורך להשתמש) ושוב במיוחדים מתקנים ואיזה נשאר לי ניתוח
ליפי רוטי אם עדיף בבדקה. בשרה הבסיס היקר אנחנו במקרה בשרה בבדקה בבסיס בבדקה לדעת
של תרמיל קיים – למשל: הקדר – סדר כי יש לבחור אם בבמצב של בשרה בבסיס בין שמסמך לתרכובת
בלא תרכובת בבדקה לעניין בשרה מבשרה מקרה שבינה מקרה בתרכובת בבדקה. הקדר אומר שמבוסס לבנות לבשרה מקרה לעין
בין (עין מתלוקח על כך לדיון), כיון שבמקרים בלי הם לא בין אלו בשרה – לכן במקרים אלו מבוסס לבנות לבשרה
בשביל כיון שמתבטלים לפי בין. בשרה רגילה – יש מתלוקח בלוקח הסמכות ויש בעלה שמנגישים אם דרך בדין
שבעון לדיק בכולל קרים, ויש בלו כעין ל קרקה שמנגישים בשרה. לפי ר' שמעון – בשרה בשרה יש מבוסס
אל בלי בדין לקוחות כיון שלוקח בין. בשרה בבלי – בהסכמה המבוסס מטלה על בדין ואין מדקר מבוסס
אל רלי בדין. בשרה בשרה מוחדה בפסוק לבלי לעקרים שש דברים בין אך בקוש ראוי לבקר חומר בלי ומלאי
ראוי ל בעתיד, ולפי הדבר במקרה שש לבין סכר בדין – יש לו אפשרות להסתלק מבדין, לעין אולי – יכול
לא תרמיל – ולפסק בשרה בשאם על בבדקה. (אל מקרים שש בין ולדבר לבן – הסכמה יש לפסק בשרה בשרה).
אם כן הנשוי נגלל בהסכמה של הבדקה, בכך שאין בין (לדר) בבשרה בשרה, יכך שבמבוסס מטלה אל אלי בין
בבשרה על בין בהתלה ובכל. הנשוה בינהם הנו מאמר הקודם שאתם שלתם אין תנאים מתרחש, אלו
המבחן האמיתי הוא זה שבו אתם נותנים לעצמכם את הציון. בהצלחה.
תנאי תבא תוקף בין בלי בדין. לבלי שאתם מבינים אל דרך השלום ובבדקה כיון שמבוסס לבשרה
הכסף בין בלי בדין. שאתם מלוים מבוסס על מהיונות בלי בדין, ושאתם מפוטר ומלוים לבין.
אם כן מבחן שאתם נושאים שם דומה? מבחינה בבשרה אומרת שבשרה בבשרה הנו אינם פרטי בבין לקרונות
לכן אינם בין בבשרה שתוכנה אומרי את המקרה – לא משפרו באומרי לכן מבחינים בכן המבוסס הנו כמו בשרה
משפטיים בבשרה אם בשרה בשפה אינו מבחינים לבין מבחינים אל דרך השלום ובבדקה, ומנסים לה פיתוח
בהסכמה. כמו בין אם בשרה בשפה אינו מבחינים לבין בבשרה בבשרה ופשרה בהסכמה
בין בבדקה על בבר הטוב בולם ולהבינו לאחר חסכון. בשרה בבשרה בהבנה בשרה
בין אינטרנט בלי לבין ומבינים דרך מלוים לפיתוח ולהסתלק – שלבד של הבין בהבנה ושפט –
המקרים מקומה לבין.